

Jesu stamtavler (Matt. 1, 1-17 og Luk. 3, 23-38) afviger fra hinanden ved at lade Josef nedstamme fra to forskellige sønner af David: Nathan hos Lukas, men hos Mattæus kong Salomon. Man fristes til at antage, at Lukas har følt det vanskeligt at forklare Jesu fødsel i Bethlehem, når nu Maria og Josef boede i Nazareth; Quirinii folketælling kan begrunde rejsen. Som beretning om en historisk tildragelse må Mattæus foretrækkes for Lukas, der kombinerer kronologisk uforenelige fakta: Herodes' regering og Quirinii folketælling.

I 6. og sidste kapitel drøftes beretningerne om Jesu opstandelse, og en række modstridende detaljer fra de enkelte beretninger påpeges. Forf. kommer ud over vanskelighederne ved at antage, at Jesu omtalte tilsynekomster i virkeligheden var visionære oplevelser, som Maria Magdalene, Peter og de øvrige apostle havde.

Det er en spændende lille bog, som professor Ernst Andersen har skrevet, og som god videnskabsmand gør han gang på gang opmærksom på hvor grænserne mellem den videnskabelige og den religiøse erkendelse går. Her slår protestanten Ernst Andersen følge med katolikken Niels Stensen – fordi de begge først og fremmest er videnskabsmænd.

Thomas Riis

FINN RASMUSSEN: Guldhornenes tyding – Forhistoriske billedsymboler, runerne og den gamle nordiske religion. Dansk Historisk Håndbogsforlag, 1990. 271 s., hft.

Denne bogs forfatter er cand.mag. i fysik, matematik, kemi og astronomi og gymnasielektor. Han ønsker med sin bog at fremlægge en sammenhængende tolkning af guldhornenes billedsprog, en ny læsning af indskriften på det korte horn samt en forklaring på runernes betydning og oprindelse. Endvidere vil han behandle danernes oprindelse, tilsyneladende inspireret af Søren Nancke-Kroghs arbejder. Bogen bringer mange nye oplysninger, ikke mindst etymologier, som ingen sprogforsker ville have troet mulige, – for eksempel tolkes ordet *karneval* som 'vogn til havet', om af engelsk *car* eller af latin *carrus* lader sig ikke se, + latin *navalis*, – men desværre er den udokumenteret, ikke så meget som en bibliografi er den forsynet med. Den undren og følelse af savn, som dette i første omfang vækker, fortager sig dog snart. Næppe nogen af de fremsførte påstande vil kunne dokumenteres; det ligner en tanke, når forfatteren i indledningen udtrykker det håb, at læserne vil blive inspireret af hans ideer og selv *digte* videre. Salig Rudbecks *Atlantica*, som Holberg morede sig over, er slået med mange længder. Finn Rasmussens bog ligger videnskabeligt på niveau med astrologi, healing og Jehovas Vidner, og ingen seriøst interesseret bør spille fem minutter på den.

Niels Lund